ఆద్యంతాలమధ్య ప్రేమికుడు

వెన్నెల-మంచు మూసలో కరిగి, వెండి చుక్కల్లా పుడమితల్లి ఒడిలోకి జారి పడుతోంది

ఎంతో సేపటినుండీ కిటికీదగ్గర నిలబడి ఆ దృశ్యాన్నే చూస్తోంది ఆశాదేవి. ప్రకృతిలో లీనమయిపోయిన ఆమె చెవులకి దూరంనుండి తమ ఇంటిని సమీపిస్తున్న కారుహారనుశబ్దం సోకగానే చప్పున ప్రస్తుతంలోకి వచ్చింది.

ఆ శబ్దం ఆమెకు సుపరిచితమే. ఆ హారను సంగీత ధ్వనిలా విచిత్రంగా మ్రోగుతుంది. అందుకే చప్పున గుర్తుపట్టగలగటం ఆమె మెల్లగా మేడదిగి వచ్చేసరికి, కొడుకు కృష్ణప్రసాద్ కారు గ్యారేజీలో పెట్టి, ఈలపాట పాడుతూ లోపలికి వచ్చాడు.

ఎదురుగా కాలువా కప్పుకు నిలబడి వున్న తల్లిని చూడగానే నిర్ఘాంతపోయి "నువ్వింకా పడుకోలేదా అమ్మా" అన్నాడు.

జవాబుగా ఆశాదేవి మందహాసం చేసి "వెళ్ళి త్వరగా బట్టలు మార్చుకురా. భోజనం చేద్దాం-" అంది.

కృష్ణప్రసాదు ఆశ్చర్యం రెట్టింపయింది

చేతిగడియారంకేసి ఒకమాటు చూసుకుని "పన్నెండు గంటలవరకు భోజనం చెయ్యకుండా కూర్చున్నావా?" అన్నాడు.

"నీకు భోజనం పెట్టకుండా నేనెప్పుడయినా తిన్నానా బాబూ?"

కృష్ణప్రసాద్‌కి మాటలు కరువయ్యాయి.

చివరకు మెల్లగా పశ్చాత్తాపం నిండిన గొంతుతో "పొరబాటయిపోయిందమ్మా.. అనుకోకుండా ఒక ఫ్రెండ్ బలవంతం మీద డిన్నర్ తీసుకోవాల్సివచ్చింది" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది.

"ఇంతమాత్రానికే అంత బాధపడటం దేనికి! నీ కిష్టమని ఈరోజు పాయసం చేశాను పోనీ, అదయినా ఒక గ్లాసు తీసుకో."

అతనికి బొత్తిగా ఆకలిలేదు.

ఏదీ తినగల పరిస్థితిలో లేడు.

కానీ, తల్లి పరిస్థితి, మనస్థితి తనకి బాగా తెలుసు. తను ఏమైనా తింటేగానీ, ఆవిడ తినదు. అకస్మాత్తుగా తండ్రి కాలం చేసినప్పటినుండీ ఆవిడలా మారి

కాటూరు రవీంద్ర - త్రివిక్రమ్

పోయింది.

"సరే, ఇవ్వు...." సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

గ్లాసునిండా పాయసం తీసుకొచ్చింది.

అందులో ఏరి, ఏరి కిస్మిస్‌పళ్లు, జీడిపప్పులు వేసుకొచ్చింది.

కృష్ణ అలాగే అతికష్టంమీద పాయసం గ్లాసు ఖాళీ చేసాడు.

"పాయసం తాగానుగా. ఇక నువ్వు భోజనం చెయ్యి"

"పన్నెండు గంటలకి భోజనమా? రేపు ఉదయం కాస్త పెందరాడే భోజనం చేస్తే సరిపోతుంది. నన్ను బలవంత పెట్టకు."

"కనీసం ఒక యాపిల్ పండు అయినా తినమ్మా"

"సరే-" కాదనలేక కుర్చీలో కూర్చుంది.

విజయం సాధించినవాడిలా కృష్ణ ఉషారుగా 'ఫ్రిజ్ కేసి వెళ్లాడు. ఒక యాపిల్ అందుకుని, తల్లిదగ్గరకు వొచ్చాడు.

ం ం ం

నిశీధి నిశ్శబ్దాన్ని వెక్కిరిస్తున్న గోడ గడియారంకేసి చూస్తుండిపోయింది ఆశాదేవి. అలాంటి గడియారాలు దాదాపు ప్రతి గదిలోను ఉన్నాయి. అలా అమర్చటం భర్త విశ్వప్రసాద్ అభిరుచి మేరకు జరిగింది. మనిషి మరుగున పడినా, మరపురాని గుర్తులు కొన్ని మిగిలిపోతుంటాయి. అలాంటిదే ఇదీ-

ఆమెకు నిద్రపట్టటంలేదు.

అశాంతిగా, ఆందోళనగా ఉంది మనసు. ఆమెను భర్త జ్ఞాపకాలు ఎంత వేధిస్తున్నాయో, కొడుకు భవిష్యత్‌మీద ఊహలు అంత బాధిస్తున్నాయి.

భవిష్యత్ అనేది ఎప్పుడూ నస్పెన్సే. మరుక్షణంలో ఏమి జరుగుతుందో తెలియకపోవటంకన్నా నస్పెన్సు ఏముంటుంది? తనదంటూ ఒక పరిశ్రమ స్థాపించి, యీనాడు తనవాళ్ళందరికీ సుఖభోగాల్ని, సంఘంలో స్థాయినీ సమకూర్చిపెట్టిన కార్యజీవిని గుండె తిరుగుబాటు బలిగొంటుందని-అదికూడ నిముషాల వ్యవధిలోనేనని-ఎలా అనుకోవటం?

అనుకోవటంతో నిమిత్తం లేకుండా జరిగేది జరిగిపోయింది!

తను నీడదాటి ఎండలోకి రావాల్సి వచ్చింది.

ఇంతకాలమూ రక్షణ ఇచ్చిన చెట్టుకూ పోయేక మరి నీడ ఎక్కడిది?

ఆమె బరువుగా నిట్టూర్చింది.

ఇప్పుడు తనపాత్ర తల్లిగా మాత్రం పరిమితమయింది. భార్యగా ఉన్న అధ్యాయం ముగిసిపోయింది.

కొడుకు తన ఆశలు నెరవేరుస్తాడా? వాడు తనని చెరగని ఆత్మీయతా గౌరవాలతో జీవితాంతం మన్నిస్తాడా? తండ్రికితగ్గ తనయుడనిపించుకుంటాడా? ఏమో....

ఎలా చెప్పటం? పరిసరాలు-స్నేహితులు-ఆయా ప్రభావాలనుండి తనని తాను రక్షించుకోగలగాలి కదా? అప్పుడే ఆ మనసులో మార్పు రానిది!

ఆమెకు ఒకసారి కొడుకు చిన్ననాటి ఫోటోలతో ఉన్న ఆల్బమ్ చూడాలనిపించింది. అది మంచంపక్క సొరుగులోనే ఉంచుకుంది. పెద్దలైటు వేసి, ఆల్బమ్ అందుకుంది.

ఒక్కొక్క పుట తిప్పుతూ, ఫొటోలు చూడసాగింది.

ం ం ం

కృష్ణప్రసాద్ తదేకంగా ఆ ఫోటో కేసే చూడసాగేడు.

ముగ్ధమనోహరంగా ఉంది.

ఆ కళ్లు-అందులోని కాంతి, ఆ నవ్వు-అందులోని గిలిగింత, ఆ పాలబుగ్గలు-అందులోని నిగారింపు....చూస్తున్నకొద్దీ మనసు పొంగిపోతోంది.

ఫోటో వెనక్కి తిప్పి చూశాడు.

ముత్యాల్లాంటి అక్షరాలతో పొందికగా "ఐ లవ్ యూ-అరవింద" అని

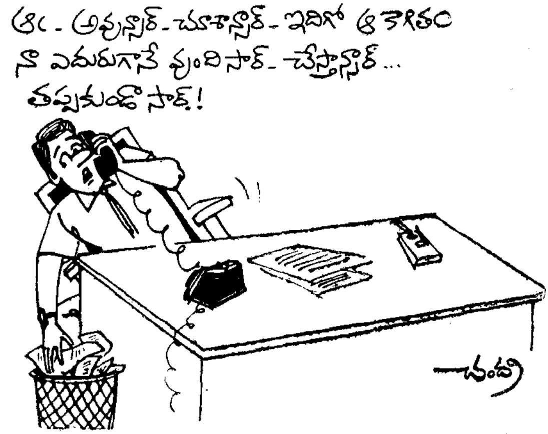

ఉంది.

ఫోటోని గుండెల కదుముకున్నాడు.

అరవింద!

తను 'డిన్నర్' తీసుకుంది అరవింద ఇంట్లోనే! తల్లికి ఆ సంగతి సూటిగా చెప్పలేకపోయాడు. తామిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోదలచినట్టుకూడా చెప్పాలి.

కానీ,

ఇంకా సమయం రాలేదు.

అరవింద తండ్రి పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. ఆయన ఎప్పుడూ మహా నగరాలకి విమానయాత్రలు చేస్తుంటాడు. ఆయన్ని ఒకమాటు కలుసుకుని మాట్లాడమంటుంది అరవింద.

ఆయన ఒక్కసారైనా కనిపిస్తేకదా మాట్లాడటానికి వీలు!

ఈలోగా అరవిందని తీసుకొచ్చి తల్లికి పరిచయం చేస్తే ఆతర్వాత, తన ఊహలు చెప్పటం తేలిక కదా?

○ ○ ○

"అమ్మా....ఈ అమ్మాయి పేరు అరవింద - నా ఫ్రెండు!"

భగవద్గీత చదవటం ముగించి, అరవిందని పక్కన కూర్చోబెట్టుకుంది ఆశాదేవి.

కాస్త సిగ్గు, మరికాస్త తొట్రుపాటు, కొంత వినయంతో ఆమెపక్కన గువ్వలా ఒదిగి కూర్చుంది అరవింద.

"ఏం చదువుకున్నావమ్మా?"

"బియ్యే లిటరేచర్..."

వాళ్ళు మాట్లాడుతుండగానే కృష్ణప్రసాద్ వంటింటివైపు వెళ్ళాడు, నాయర్ చేత కాఫీ టిఫిన్లు పంపించటానికి.

"మీ నాన్నగారేం చేస్తుంటారు?"

"బిజినెస్...."

"పేరు?"

"విశ్వపతిరావ్‌గారు"

ఆశాదేవి ప్రశ్నలు ఆగిపోయాయి. ఆమె ఆలోచనలో పడింది. చివరకు "విశ్వపతిరావ్‌గారా?" - ఆలోచనలోంచి తేరుకుని అడిగింది.

"అవును. కె. విశ్వపతిరావ్‌గారు"

కాంతి కరవాలం

ఎదీ ఎదగలేదు
బ్రతుకంతా పొట్టిది-
కాళ్ళున్నాయ్-
అంగుళానికో గొయ్యి!
ఎవరు తెచ్చి పోశారు
నీ బ్రతుకులో చీకట్లు!!
నా గుండెలోకి నడిచొస్తావా-
కదనంకోసం దొరుకుతై
కావాల్సినన్ని ఖడ్గాలు

అడబాల

"ఒకమాటు నాతో రా...."

ఇద్దరూ ఆశాదేవి గదిలోకి వెళ్లారు.

పాతఫోటోలు తీసి. ఒక ఫోటోలో భర్త ప్రక్కన ఉన్న వ్యక్తి చూపిస్తూ "ఈయనేనా మీ నాన్నగారు?" అడిగింది ఆశాదేవి.

"అవును....మా నాన్నగారి ఫోటో మీ ఇంట్లో ఎలా ఉంది?"

ఫోటోలు సర్దేసి, మందహాసంచేస్తూ, "వెళ్దాం పద" అని బయటకు దారి తీసింది.

o o o

"ఉంటాను కృష్ణా! బహుశః మీ అమ్మగారు మన పెళ్ళికి ఏమీ అభ్యంతరం చెప్పకపోవచ్చు. మా నాన్నగారు, మీ నాన్నగారూ కలిసి ఉన్న ఫోటోల్ని బట్టి వాళ్ళ స్నేహం చాలా పాతదని ఊహిస్తున్నాను"

"అరే-ఆ సంగతి నాకు తెలియదే! అయితే, సగంపని పూర్తయినట్టే నన్న మాట. ఇక నీవైపునుండీ నవ్ చూసుకోవాలి...మీనాన్నగారితో చెప్పేయ్ రాదూ?"

"ఇది మరీ బావుంది చెయవులో గేదె నుంచి బేరం ఆడినట్లు-నిన్ను పరిచయం చెయ్యకుండా, ఫలానా అతన్ని పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఎలా చెప్పటం?"

"సరే - ఈ ఫలానాగారు మీ నాన్నగార్ని కలుసుకుంటారు. కానీ, ఎక్కడ ఎప్పుడు అనేది నువ్వే నిర్ణయించు. ఆయన్ని కలుసుకోవటానికి అమెరికానో ఫ్రాన్సో వెళ్ళమంటే నావల్లకాదు...."

నవ్వేసింది అరవింద.

o o o o

"వీలుకాదు కృష్ణా! మీ నాన్నగారు హఠాత్తుగా గుండె ఆగి చనిపోయారని మాత్రమే నీకుతెలుసు. ఆగుండె ఎందుకు ఆగిపోయిందో నాకు తెలుసు...."

"ఏమిటమ్మా నవ్వు చెప్పేది?"

"అవును బాబూ! మీ నాన్నగారు, అరవిందతండ్రి ఒకవ్యాపారంలో వాటాదారులు. డబ్బుకి మాత్రమే విలువనిచ్చే విశ్వపతిరావు చాలా సునాయాసంగా మోసంచేసి మనల్ని లక్షలరూపాయల్లో నష్టపెట్టాడు... ఇప్పుడు చెప్పు..అలాంటి మోసగాడిని, పరోక్షహంతకుడిని నవ్వు మామగారిగా పిలవగలవా? అతనితో సంబంధం పెట్టుకోగలవా?"

కృష్ణప్రసాద్ ఆవాక్కయ్యాడు.

ఈ మలుపు అతడు ఊహించలేదు

అరవిందని మర్చిపోవటమంటే ఆత్మహత్యా సదృశంగా ఉందతనికి. జీవితంలో పెళ్ళి చేసుకుంటే అరవిందనే - లేకపోతే లేదు, అనే గట్టి నిర్ణయం చేసుకున్నాడు.

అలాంటిది....ఇప్పుడు?!

ప్రేమకి పరీక్ష తప్పదా?

అందులోను ఇది విషమపరీక్ష,

అరవిందని పెళ్ళిచేసుకుంటే తల్లి మనసు గాయపడుతుంది.

చేసుకోకపోతే తనజీవితం ఎడారిలా మారిపోతుంది.

మనసు మరుభూమి అవుతుంది.

ఎలా-దీనికి పరిష్కారం?

ఆలోచనల మధ్య నలిగిపోయాడు. ఎటూ నిర్ణయించుకోలేక పోతున్నాడు. అరవిందతండ్రి దుర్మార్గుడైతే కావొచ్చు కానీ, కూతురు కూడా అలాంటిది కానక్కర్లేదు కదా? హిరణ్యకశిపుడి కొడుకు ప్రహ్లాదుడు అందుకు ఉదాహరణకాదూ? తండ్రి గురించి కూతుర్ని శిక్షించటమా?

-ఆశాదేవి అతనిఆందోళనంతావింది.

ఆమె లోలోపల భయంవేసింది.

తన సర్వస్వం-తనకలలపంట-తమ కుటుంబ ఔన్నత్యాన్ని దిగంతాల వద్దకు తీసుకు వెళతాడని భావిస్తున్న కొడుకుని ఏదో మాయాపాశం చుట్టుకుని తననుండీ దూరంగా లాక్కు వెళుతోంది

తల్లికి ఒక్కడే కొడుకయినప్పుడు-

100 ml బాటిలు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

'క్రివేణి' ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్సులో దొరుకుతున్నది.
100ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-80
60ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-20
(స్థానిక పన్నులు అదనం)
వినియోగదార్ల లాభమునకే గాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారు చేయు వారు :
కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ
761, తిరువత్తియూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081

వాడే ఆశలకొండ!

ఆకొండసైతం కరిగిపోతుందనిపించినప్పుడు-తనవన్నీ భ్రమలే ననిపించినప్పుడు ఆ జీవితం ముగిసిపోతేమాత్రం ఎవరికి నష్టం?

జీవిస్తూ నరకం అనుభవించేకంటే; మరణించి సుఖపడటం మేలుకాదూ?

తల్లి అంటే - 'తొలి' అని అర్థం అంటారు పెద్దలు.

ప్రతి మనిషికీ 'ఆది'-తల్లేకదా?

భార్యగానీ,ప్రియురాలుగానీ తరువాత వాళ్లే.

-కృష్ణప్రసాద్ తల్లిమాటలకి మరేమీ మాట్లాడకుండా, బరువెక్కిన మనసులో, తనగదివైపు నడిచాడు.

ο ο ο ο

"హాపీ న్యూస్‌కృష్ణా"

"ఏమిటది?"అనాసక్తంగా అడిగాడు.

"నాన్నగారు వప్పుకున్నారు!"

"దేనికి?"

"మన పెళ్ళికి!"

"నన్ను చూడకుండానే?"

"వివరాలన్నీ చెప్పి, నీఫోటో చూపించాను. లోగడ తనవల్ల మీ కుటుంబానికి అన్యాయం జరిగిందనీ, అందుకెంతో పశ్చాత్తాప పడ్డాననీ, నన్ను నీకిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యటం తనకెంతో మనశ్శాంతి నిస్తుందనీ అన్నారు...."

కృష్ణ మాట్లాడలేదు.

"ఏమిటలా గంభీరంగా ఉన్నావు?" భుజం పట్టుకు కుదిపింది.

"ఏమీలేదు. ఈ విషయాలు మా అమ్మకి చెబితే, ఆవిడ భావాలు ఎలా ఉంటాయా అని ఆలోచిస్తున్నాను...."

ο ο ο ο

"నేనుకూడా రాత్రంతా ఆలోచించాను బాబూ! తల్లిగా నా ప్రేమంతా నీమీదే ఉండటంసహజం నీప్రేమంతా అరవింద మీద ఉంది. ఇదికూడా అసహజంకాదు. నీ వయస్సు ప్రభావం అలాంటిది! నీకు నేను 'ఆది' వ్యక్తిని కావాలని ఎలా ఆశిస్తున్నానో, నీ జీవిత పర్యంతం-'తుది' వరకు, నీ నీడలోనే బ్రతకాలని ఆ అమ్మాయి ఆశించటంలోతప్పులేదు.

ఈ ఆద్యంతాల మధ్య నువ్వు మనశ్శాంతి కోల్పోయి బాధపడటం నాకు మరింత వేదన కలిగిస్తుంది. ఏతల్లి అయినా కొడుకుసుఖమే కోరుకుంటుంది.

నువ్వు అరవిందని పెళ్ళిచేసుకో బాబూ....

కానీ,

నీ తండ్రికి జరిగిన అన్యాయాన్ని మర్చిపోవటం, విస్మరించటంలాటి క్షమాశక్తి నాకు భగవంతుడివ్వలేదు. అందుచేత, నేను కొన్నాళ్ళు యాత్రలు చేయదలుస్తున్నాను. నువ్వు అభ్యంతరపెట్టినా ఆగే స్థితిలో లేను. అలాగన్నా, నీవు ఊరుకోవని, ఈ ఉత్తరం రాసిఉంచి వెళుతున్నాను. మరేమీ కంగారు పడకు. ఎక్కడఉన్నా నా క్షేమం జాగ్రత్తగానే చూసుకుంటాను. నిన్నుచూడాలని మనసు తొందర చేసినప్పుడు తప్పక వస్తాను.

ఆశీస్సులతో,
అమ్మ. ★